

Velvillie og Forstaaelse, og jeg haaber, det ogsaa kan blive muligt i den kommende Tid. Men viser der sig Vanskeligheder i saa Henseende, foretrækker man fra den Side, vi hidtil har faaet Støtte fra, at gaa andre Veje, saaledes som Tilfældet er ved Behandlingen af denne Sag, nu vel, saa er man jo i saa Henseende suveræn.

Christmas Møller: Den højtærede Indenrigsminister sluttede jo med nogle næsten storpolitiske Betragtninger. Naar Ministeren kom med slige Betragtninger, tror jeg, han kan takke sig selv derfor, for der er i denne Sag fra det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmers Side ikke sket noget som helst andet end, hvad der har ligget fuldkommen klart for alle i Udvalget, ogsaa for den højtærede Indenrigsminister. Naar derfor Ministeren siger, at det konservative Folkeparti indtil sidste Øjeblik har hemmeligholdt dette, er det fuldkommen urigtigt, og jeg vil tilbagevise det. Saa hurtigt, som det lod sig gøre, har samtlige Rigsdagens Medlemmer faaet Kendskab til det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Dahlggaard og vi har stillet. Der er aldeles intet hemmeligholdt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—4 (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 7
vedtoges enstemmigt med 95 Stemmer.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (Knud Kristensen): Under Henvisning til mine Udtalelser ved anden Behandling skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse her i Tinget.

Einer Jensen: Det foreliggende Lovforslag har, som jeg allerede gjorde opmærksom paa ved anden Behandling, ændret den hidtil værende Arbejdsløshedslov paa saa væsentlige Omraader, at jeg maa tilraade mine Partifæller at stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Dahlggaard: Som det fremgik af de Ændringsforslag, jeg stillede ved Lovforslagets anden Behandling, har vi fra vor Side meget vel kunnet tænke os betydelige Ændringer i den bestaaende Arbejdsløshedslov-

givning, ogsaa omfattende meget betydelige Beparelser for det offentlige. De Ændringsforslag, jeg da stillede, vilde have haft en Beparelse paa 4 Mill. Kr. til Følge. Det fremgik ogsaa af de Bemærkninger, jeg da fremsatte, at vi paa forskellige Punkter kunde have tænkt os at gaa videre, hvis den højtærede Minister vilde være gaaet ind paa en Realitetsforhandling paa det Grundlag, der af mig var antydnet i Udvalget. Dette ønskede Ministeren jo imidlertid ikke, men fastholdt det Grundlag for hele dette Lovforslags Behandling, som der var blevet Enighed om med det konservative Folkeparti. Det er altsaa gaaet her paa samme Maade som ved Udgiftsformindskelserne paa en Række andre sociale Omraader i denne Vinter, at de er fremgaaet af en ensidig Hensyntagen til konservative Synspunkter, som vi fra vor Side ikke kan billige.

Det Lovforslag, der nu foreligger til endelig Vedtagelse her i Tinget, karakteriserede jeg ved anden Behandling saaledes, som jeg kort vil resumere det her, at det paa forskellige Punkter bringer Fare for, at samfundsmæssigt værdifulde Dele af den Arbejdsløshedsforsikringslovgivning, der gennemførtes i 1907, skades derved, at endvidere Storindustrien her i Landet efter 2—3 Aars Forløb fuldstændig bliver fritaget for ethvert direkte Bidrag til Arbejdsløshedsfonden og dermed til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden, hvad vi mener principielt er forkasteligt, da disse Byrder jo maa overkastes paa andre Skuldre, og endelig for det tredje vil det medføre, saafremt den store Arbejdsløshed i den kommende Vinter fortsættes, overordentlig betydelige og stærke Kommunerne nu fremtidig maa bære de Byrder, som før til Dels og i overvejende Grad blev baaret af Arbejdsløshedsfonden — og dette sidste anser vi maaske for den i Øjeblikket mest betydende Ændring fra det bestaaende. Det er for os noget af det mest betænkelige, idet vi anser det for noget af det skadeligste i Øjeblikket at forøge de kommunale Byrders Højde; og at Forholdet vil blive dette, saafremt Arbejdsløsheden ikke allerede i den kommende Vinter faar den Ordning, der nu skabes, til at bryde sammen, er givet.

Ud fra disse Synspunkter er det klart, at vi fra vor Side ikke kan tage Medansvaret for denne Lov, som er fremkommet ved, hvad jeg kaldte en ensidig Forhandling mellem Venstre og det konservative Folkeparti, og jeg maa derfor anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme mod Lovforslaget.